گزارش یک

محمدرضا هادی‌لو

بازی با اعداد در آمار اختلالات روانی!

گزارش‌های منتشرشده نشان می‌دهند از ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۱، شیوع اختلالات روانی در ایران به بیش از ۲۵درصد رسیده است. اما به باور برخی روان‌شناسان اجتماعی، فشارهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در سال‌های اخیر می‌تواند واقعیت امروز را تغییر دهد و آمارهای اعلام‌شده را بالاتر ببرد. البته تمام ماجرا به این اعداد ختم نمی‌شود، زیرا تابو بودن مشکلات روانی، کمبود آموزش، فشار خانواده و جامعه، تغییر سبک زندگی و فناوری، خشونت خانگی، محدودیت‌ها، ناامیدی سیاسی و دشواری‌های اقتصادی دست هم می‌دهند تا یک مشکل روحی روانی رقم بخورد. در ادامه، مجموع این عوامل فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی، زمینه افزایش مشکلات سلامت روان را فراهم می‌کند که بیش از هر زمان، به پاسخی جامع و چندجانبه نیاز دارد. حالا وسط این ماجرا، خود آمارها هم گاهی اضطراب‌آور می‌شوند، به خصوص وقتی هیچ کس دوست ندارد احتمال بدهد که یکی از افراد شمارش‌شده، خودش باشد.

هوش مصنوعی

یک روز می‌شنویم «نیمی از ایرانیان» مشکل روانی دارند. روز دیگر می‌خوانیم «یک چهارم شهروندان» با اختلالات اضطرابی روبه‌رو هستند. جایی هم نوبت به «یک سوم جمعیت» می‌رسد. مخاطب حق دارد بپرسد بالاخره کدام عدد درست است، یا دست کم بداند هر عدد دقیقاً چه چیزی را اندازه گرفته است. اضطراب، اختلالات روان‌پزشکی و هر نوع ناراحتی روحی، سه اسم برای یک پرسش واحد نیستند. با این حال، این تفاوت‌ها در رفت‌وآمد سریع تیترها گم می‌شوند و عددها، پیش از آنکه چیزی را روشن کنند، روی اعصاب راه می‌روند.

چندی پیش، مدیرکل سلامت روان وزارت بهداشت گفته بود بر اساس خروجی آخرین پیمایش ملی گسترده، شیوع اختلالات روان‌پزشکی در کشور کمی بیش از ۲۵ درصد است. به گفته او، افسردگی در صدر فهرست قرار می‌گیرد و اختلالات اضطرابی پس از آن می‌آیند. این توضیح مهم است، اما برای خواننده کنجکاو کافی نیست. زیرا او می‌خواهد بداند که پیمایش چه زمانی انجام شده؟ جامعه آماری‌اش چه کسانی بوده‌اند؟ افراد چگونه انتخاب شده‌اند؟ و پرسش‌ها و معیار تشخیص چه بوده است؟

رسانه‌ای که این سؤال‌ها را نپرسد، عدد را از راهروی پژوهش‌ها برداشته و مستقیم روی میز صبحانه مردم می‌گذارد و رسماً می‌گوید: «بفرمایید، کنار چای، کمی هم نگرانی!»

■ عجیب، بامزه، واقعی، نگران‌کننده!

نکته عجیب در زمان خواندن گزارش‌های مربوط به اختلالات روانی، رفتار ما با این عددهاست. اگر آمار درباره «مردم» باشد، خیلی‌ها با نگرانی سری تکان می‌دهند، اما کافی است از آنها بپرسیم «ممکن است شما هم جزوش باشید؟» تا ناگهان همه از جامعه آماری فاصله گرفته و همه چیز را زیر سؤال ببرند.

در این بازی بامزه و نگران‌کننده، راننده تاکسی ممکن است باشد، همسایه احتمالاً هست و آن آدمی که در صف نانوایی و تاکسی و مترو با تلفن همراهش بلند حرف می‌زد، حضورش قطعی است! فقط خودمان و آشنایان محترممان از فهرست خط خورده‌ایم! انگار عددها باید درباره دیگران صادق باشند تا ما بتوانیم با خیال راحت درباره‌شان حرف بزنیم.

این معافیت خیالی نباید با رسیدن به یک عنوان شغلی رسمیت پیدا کند. وزیر، نماینده مجلس، پزشک، وکیل، معلم، مدیر و خبرنگار از نظر سلامت روان، بیرون از جامعه زندگی نمی‌کنند. البته جایگاه و درآمد همه یکسان نیست و فشارها هم به یک اندازه بر دوستان نمی‌افتد، اما حرف این است که مقام و مدرک، گواهی مصونیت از اضطراب یا افسردگی نیستند.

نویسنده همین گزارش هم اگر قرار باشد دیگران را بشمارد و نام خودش را جا بیندازد، بهتر است از همین الان قلمش را زمین بگذارد. او هم ممکن است روزی به کمک نیاز داشته باشد. حتی اگر فعالانه اصرار کند فقط برای تهیه گزارش وارد شود!

■ صادقانه، منصفانه و با یک دنیا جرئت

درباره سلامت روان نمی‌شود همه بار پذیرش مشکل و مراجعه برای کمک را روی دوش مردم گذاشت و در اتاق مدیران را به روی این احتمال بست. اگر مسئولان خود را بخشی از جامعه می‌دانند، باید بپذیرند آمارهای اجتماعی (دست‌کم در حد احتمال) پشت در وزارتخانه متوقف نمی‌شوند.

حالا برای دیدن طنز تلخ این ماجرا، فرض کنیم رقم «یک سوم جمعیت دارای اختلالات روانی» را ـ نه به‌عنوان نتیجه یک پژوهش درباره هر شغل، بلکه فقط برای یک حساب سرانگشتی ـ به همه گروه‌ها تعمیم داده‌ایم. از جمعیت فرضی ۹۰ میلیونی ایران، به ۳۰ میلیون نفر می‌رسیم. با همین منطق، باید سراغ یک‌سوم رانندگان تاکسی، بنگاه‌داران، تاجران، واردکنندگان و صادرکنندگان هم برویم.

با اعداد ارائه‌شده، یک سوم حدود ۶۲۰ هزار معلم شاغل در کل کشور، یعنی نزدیک به ۲۰۷ هزار نفر دچار مشکلات روحی روانی هستند. یک سوم از ۳۹۳ هزار عضو سازمان نظام پزشکی هم ۱۳۱ هزار نفر می‌شود که مبتلا به اختلالات روانی هستند! چرا وقتی صحبت به کلاس درس و مطب می‌رسد، ناگهان تصور می‌کنیم اضطراب و افسردگی پشت در منتظر می‌ماند؟ در حالی که معلمان و کادر درمان هم بخشی از نفرات این جامعه هستند.

یک سوم ۲۹۰ نماینده مجلس هم تقریباً ۹۷ نفر می‌شود و از ۱۹ وزیر و دست‌کم هفت معاون رئیس‌جمهور، به عدد ۹ می‌رسیم که آنها هم باید در فهرست یک‌سومی‌ها قرار بگیرند!

انصاف دقیقاً از همین جا شروع می‌شود و نباید مسئولان را خودکار از احتمال ابتلا به اختلالات روانی کنار گذاشت. شاید قدم اول برای همه ـ از شهروند تا مقام مسئول ـ این باشد که مراجعه برای کمک را مایه شرمندگی ندانند.

برای اینکه قلم هم از این حساب و کتاب جان سالم به در نبرد، برویم سراغ اهل رسانه. اگر شمار خبرنگاران و فعالان رسانه‌ای را که رقمی حدود ۱۰ تا ۳۰ هزار نفر عنوان می‌کنند، در نظر بگیریم، میانگین آن ۲۰ هزار نفر می‌شود و یک سومش نزدیک ۷ هزار نفر است.

نویسنده این گزارش هم نمی‌خواهد پشت عبارت «اهل رسانه» پنهان شود یا فقط از دیگران بپرسد حالشان چطور است. البته این عدد هم تشخیص پزشکی ۷ هزار خبرنگار نیست، همان آینه فرضی است که این بار به جای روبه‌رو، طرف خودمان گرفته‌ایم. خطر از جایی آغاز می‌شود که این عددهای بی‌توضیح به برچسب تبدیل شوند. در این شرایط اتفاق ناخوشایندی رخ می‌دهد و هر کس به جای اینکه به رفتارهای خودش نظر بیفکند، فقط می‌گوید: «دیدید آمار روانی‌ها درست بود؟»

اگر آمار را معتبر می‌دانیم، باید روش درمان و محدودیت‌هایش را هم جدی بگیریم و احتمال حضور خودمان را در آن نادیده نگذاریم. اگر هم به شیوه اعلامش ایراد داریم، برچسب زدن به دیگران یا مسخره کردن مراجعه‌کنندگان به درمان را کنار بگذاریم و از مراکز منتشرکننده این گزارش‌ها، توضیح دقیق‌تر بخواهیم.

■ عددها را بالا نبریم، حال مردم را بپرسیم

آمار اعلام‌شده بر داده‌های سال ۱۴۰۱ تکیه دارد، در حالی که جامعه پس از آن روزهای پرفرازونشیبی را گذرانده است. یکی از اعضای فرهنگستان علوم پزشکی گفته مشاهدات میدانی و مطالعات اکتشافی، احتمال شیوعی بالاتر از رقم اعلامی وزارت بهداشت را مطرح می‌کنند. او از ارقام ۵۰ تا ۶۰ درصدی هم نام برده، اما اعتبار آنها را قابل بحث دانسته است. پس نه می‌توان عدد ۲۵ درصد را بی‌بررسی تصویر امروز خواند، نه می‌توان عددهای بزرگ‌تر را بی‌پرسش به جایش نشاند. کار مفیدتر، پایش تازه با روش روشن و انتشار نتایجی است که مردم بتوانند بفهمند چه چیزی، در چه کسانی و در چه زمانی سنجیده شده است. جدول آمارها هرگز حال کسی را بهتر نمی‌کند که این‌قدر به دنبال ارائه اعداد و ارقام هستیم. باید دید پشت اضطراب و افسردگی چه می‌گذرد، فشار هزینه زندگی، بیکاری و نابرابری، تنهایی در شهرهای بزرگ، تنش خانوادگی و خشونت خانگی، تغییر سبک زندگی، شکاف نسل‌ها و شاید ناامیدی اجتماعی. این عوامل لزوماً برای همه به یک شکل یا با یک نتیجه ظاهر نمی‌شوند، اما نادیده گرفتنشان و بالا بردن هر چندساله عددها، پاسخ به مسئله نیست. قرار نیست با لحنی پیروزمندانه اعلام کنیم «از یک چهارم به نصف جمعیت رسیدیم». قرار است بفهمیم چه کسانی زیر فشارند و چه کمکی در دسترسشان است.

بعضی‌ها نگران برچسب خوردن هستند و گروهی از مراجعه‌شان به مراکز درمانی می‌ترسند تا مبادا بعدها در خانواده یا محیط کار علیه آنها استفاده شود. هزینه جلسات پیوسته، پوشش ناکافی بیمه و دسترسی نابرابر به خدمات نیز می‌تواند درمان را دشوار کند. آموزش مهارت‌های مقابله با استرس در مدرسه، دانشگاه و محل کار، کم کردن انگ مراجعه و دسترس‌پذیرتر کردن خدمات، از تکرار یک عدد بزرگ کارسازتر است.

پس شاید پایان خوش این گزارش، پیدا کردن «آن یک سوم دیگران» نباشد. پایان بهتر وقتی است که از مسئول دولتی و وزیر و نماینده مجلس و دکتر و مهندس و وکیل و قاضی و راننده و خبرنگار تا معلم و یک بانوی خانه‌دار، کسی خود را با حکم قبلی از فهرست احتمال‌ها حذف نکند. در عین حال، برای هیچ‌کس هم با ماشین حساب تشخیص صادر نکنند. می‌توان هم به آمار حساس بود، هم با یکدیگر مهربان ماند. شاید این تنها راهی باشد که خواندن گزارشی درباره اختلالات روانی، خودش به اضطراب تازه‌ای تبدیل نشود.

گزارش ۲

مهسا گربندی

سومین دوره المپیک فناوری با حضور نمایندگان ۱۱۶ کشور برگزار شد

۱۳ هزار استعداد جهانی در میدان فناوری ایران

در روزگاری که رقابت میان کشورها، بیش از پیش، به توانمندی‌های فناورانه، نیروی انسانی متخصص و قدرت نوآوری گره خورده است، میزبانی رقابت‌های بین‌المللی فناوری می‌تواند فرصتی فراتر از یک رویداد علمی و مهارتی باشد، فرصتی برای شناسایی استعدادها، نمایش ظرفیت‌های فناورانه و ایجاد ارتباط میان دانش، صنعت و سرمایه‌گذاری. از همین رو، سومین دوره المپیک فناوری ۲۰۲۶ در پارک فناوری پردیس، با مشارکت بیش از ۱۳ هزار متقاضی از ۱۱۶ کشور جهان، تلاش کرد چنین نقشی را در زیست‌بوم فناوری کشور ایفا کند، رویدادی که در آن رقابت میان برنامه‌نویسان، متخصصان هوش مصنوعی، کارشناسان امنیت سایبری و فعالان حوزه‌های نوظهور فناوری، با حل مسائل واقعی صنعت و ایجاد فرصت‌های شغلی همراه شده است.

■ رقابت ۱۳ هزار استعداد

سومین دوره المپیک فناوری در حالی از ۱۱ تا ۱۴ آبان‌ماه در پارک فناوری پردیس برگزار شده که آمارهای آن از گسترش مشارکت بین‌المللی این رویداد حکایت دارد. بر اساس آمار منتشرشده، بیش از ۱۳ هزار نفر در این دوره ثبت‌نام کردند که از این تعداد حدود ۱۰ هزار نفر داخلی و ۳ هزار و ۶۳۱ نفر از خارج کشور هستند.

حضور شرکت‌کنندگانی از ۱۱۶ کشور جهان، در مقایسه با مشارکت ۱۰۶ کشور در دوره گذشته، بیانگر افزایش دامنه جغرافیایی رقابت‌هاست. همچنین تعداد ثبت‌نام‌کنندگان خارجی نسبت به دوره قبل، با رشد ۹۸/۲ درصدی تقریباً دو برابر شده است.

در مرحله نهایی نیز حدود یک‌هزار و ۲۰۰ نفر از برگزیدگان مراحل مقدماتی در رقابت‌های چهارروزه حضور دارند. در بخش بین‌المللی، ۲۲ رقابت‌کننده از ۱۱ کشور در سه حوزه برنامه‌نویسی، هوش مصنوعی و اینترنت اشیا به مرحله نهایی راه یافتند.

این آمارها نشان می‌دهد المپیک فناوری در حال توسعه ابعاد بین‌المللی خود است، ظرفیتی که در صورت تداوم و تقویت ارتباطات علمی و فناورانه، می‌تواند به بستری برای تعامل متخصصان ایرانی و خارجی تبدیل شود.

■ ۶ میدان رقابت برای فناوری‌های آینده

طبق گفته مسئولان برگزارکننده این رویداد، رقابت‌های سومین دوره المپیک فناوری در شش حوزه برنامه‌نویسی، هوش مصنوعی، امنیت سایبری، اینترنت اشیا، پهپاد و نبرد ربات‌ها برگزار شده است. در این دوره، ساختار رقابت‌ها نیز با توجه به نیازهای روز فناوری و بازار کار توسعه یافته و لیگ‌های جدیدی از جمله گلخانه هوشمند، DevOps و پرواز FPV به مجموعه رقابت‌ها اضافه شد.

از ویژگی‌های قابل توجه این دوره، توجه به آموزش‌های تخصصی و پروژه‌محور پیش از ورود شرکت‌کنندگان به مراحل اصلی رقابت است، رویکردی که با مشارکت منتورها و متخصصان صنعت دنبال شد تا شرکت‌کنندگان علاوه بر دانش نظری، توانایی مواجهه با مسائل عملی و تخصصی را نیز تقویت کنند.

در این میان، رقابت‌های برنامه‌نویسی و هوش مصنوعی نیز با طرح مسائل تخصصی و سنجش توانایی حل مسئله برگزار شده‌اند. برای نمونه، در چالش برنامه‌نویسی پایتون، شرکت‌کنندگان با شش مسئله تخصصی روبه‌رو شدند و توانایی حل مسئله انسانی در مقایسه با ابزارهای هوش مصنوعی نیز مورد ارزیابی قرار گرفت.

■ از رقابت‌های تئوریک تا حل چالش‌های واقعی صنعت

با این حال، شاید مهم‌ترین ویژگی المپیک فناوری را باید در تلاش برای تغییر ماهیت رقابت‌ها پیدا کرد، تغییری که به‌جای محدود ماندن به آزمون‌های نظری و سنجش مهارت‌های فردی، بر حل مسائل واقعی کسب‌وکارها و صنایع تمرکز دارد.

سجاد عباسی فشمی، دبیر برگزاری رویداد المپیک فناوری ۲۰۲۶، با اشاره به حضور ۱۳ هزار شرکت‌کننده از ۱۱۶ کشور جهان در این رقابت‌ها اظهار کرد: «شرکت‌کنندگان در شش حوزه تخصصی برنامه‌نویسی، هوش مصنوعی، امنیت سایبری، اینترنت اشیا، رباتیک و پهپاد با یکدیگر به رقابت پرداختند و پس از برگزاری مرحله مقدماتی آنلاین، تنها بخشی از آنها موفق به کسب سهمیه حضور در مرحله نهایی شده‌اند.» او با اشاره به ضرورت حرکت از رقابت‌های صرفاً تئوریک به سمت حل مسائل کاربردی توضیح داد: «تلاش شده چالش‌های واقعی صنعت، از جمله مسائل مرتبط با پلتفرم‌های بانکی و بیمه‌ای و همچنین حوزه‌های گلخانه‌ای و پتروشیمی، در اختیار نخبگان و متخصصان قرار گیرد تا توانایی آنها در ارائه راهکارهای عملی و حل مسائل واقعی کشور مورد ارزیابی قرار گیرد.» این رویکرد می‌تواند یکی از مهم‌ترین حلقه‌های اتصال میان جامعه متخصصان و بخش تولید و خدمات کشور باشد، چراکه بسیاری از مسائل صنایع، از ارتقای بهره‌وری و هوشمندسازی فرایندها تا امنیت سامانه‌ها و مدیریت داده‌ها، نیازمند راهکارهایی است که از دل تعامل میان متخصصان و صاحبان مسئله شکل می‌گیرند.

سیدعلیرضا فاقانی | مهر

■ از کشف آسیب‌پذیری تا ایجاد فرصت‌های شغلی

شواهدی از خروجی‌های عملی رقابت‌ها نیز در گزارش‌های منتشرشده از این دوره دیده می‌شود. در بخش امنیت سایبری المپیک فناوری ۲۰۲۶، تاکنون سه آسیب‌پذیری مهم در سامانه‌ها شناسایی شده و حدود ۱۳۷ میلیون تومان پاداش در بخش باگ‌بانتی به ثبت رسیده است. این دستاورد نشان می‌دهد رقابت‌های تخصصی، در صورت طراحی درست و اتصال به نیازهای واقعی، می‌توانند علاوه بر سنجش توانمندی متخصصان، به شناسایی نقاط ضعف سامانه‌ها و ارتقای امنیت زیرساخت‌های دیجیتال نیز کمک کنند.

از سوی دیگر، برگزارکنندگان تلاش کرده‌اند مسیر ورود استعدادهای برتر به بازار کار را نیز هموار کنند. در حاشیه این رویداد «ایستگاه کار» با هدف تأمین نیروی انسانی شرکت‌های فناور راه‌اندازی شده است. در این بخش بیش از ۱۵۰ فرصت شغلی از سوی بخش خصوصی ارائه شده و پیش‌بینی شده است طی چهار روز بیش از ۲۰۰ مصاحبه شغلی مستقیم میان کارجویان و کارفرمایان انجام شود.

همچنین برگزاری نمایشگاه کار با مشارکت شرکت‌های فعال فناوری و فراهم کردن فرصت مصاحبه و منتورینگ، از دیگر برنامه‌هایی است که با هدف تسهیل ارتباط میان متخصصان و مجموعه‌های فناور دنبال می‌شود.

این بخش از رویداد اهمیت ویژه‌ای دارد، چراکه یکی از چالش‌های مهم زیست‌بوم نوآوری، فاصله میان تربیت نیروی متخصص و جذب مؤثر آن در شرکت‌ها و صنایع است. ایجاد ارتباط مستقیم میان کارجویان توانمند و کارفرمایان می‌تواند بخشی از این فاصله را کاهش دهد.

حمایت از استعدادها در مسیر توسعه فناوری

در بخش حمایت از برگزیدگان نیز مجموع جوایز پیش‌بینی‌شده برای ۱۵ لیگ این دوره حدود سه میلیارد تومان اعلام شده است. مطابق اعلام رئیس پارک فناوری پردیس، برای هر لیگ ۲۰۰ میلیون تومان جایزه در نظر گرفته شده که سهم نفرات اول تا سوم به ترتیب ۱۰۰، ۶۵ و ۳۵ میلیون تومان است.

در کنار جوایز نقدی، معرفی برگزیدگان به باشگاه برگزیدگان المپیک فناوری و ایجاد ارتباط میان آنها با صنایع و سرمایه‌گذاران، از دیگر برنامه‌های حمایتی این رویداد عنوان شده است.

اهمیت این ساز و کار در آن است که شناسایی یک استعداد فناور نباید به پایان مسابقه و دریافت جایزه محدود شود. اگر ارتباط میان برگزیدگان و شرکت‌های فناور پس از رقابت نیز استمرار پیدا کند، امکان تبدیل ایده‌ها و توانمندی‌های فردی به محصولات، خدمات و کسب‌وکارهای نوآورانه افزایش خواهد یافت.

■ لزوم پیوند استعداد و صنعت

حسین افشین، معاون علمی رئیس‌جمهور، نیز در جریان بازدید از سومین المپیک فناوری بر ضرورت قرار گرفتن استعدادهای شناسایی‌شده در مسیر تولید دانش، توسعه فناوری و ارتباط با صنعت اشاره کرده است. به گفته او، شناسایی استعدادها و کسب مدال در رقابت‌های علمی به‌تنهایی به معنای پیشرفت فناوری کشور نیست، بلکه باید زمینه حضور مؤثر این استعدادها در چرخه نوآوری و اقتصاد دانش‌بنیان فراهم شود.

افشین همچنین با اشاره به فعالیت باشگاه برگزیدگان المپیک فناوری، هدف این مجموعه را جلوگیری از رها شدن استعدادها پس از پایان رقابت‌ها و ایجاد زمینه ارتباط آنها با شرکت‌ها و صنایع عنوان کرده است.

■ آنچه پس از پایان رقابت‌ها باقی می‌ماند

با وجود گستردگی مشارکت بین‌المللی، تنوع حوزه‌های تخصصی و افزایش جوایز، ارزیابی نهایی موفقیت المپیک فناوری به میزان دستاوردهایی وابسته است که پس از پایان رقابت‌ها در فضای واقعی اقتصاد و صنعت باقی می‌ماند.

تعداد شرکت‌های جذب‌کننده استعدادهای برتر، میزان همکاری‌های شکل‌گرفته میان متخصصان و صنایع، تجاری‌سازی راهکارهای ارائه‌شده و استمرار حمایت از برگزیدگان، از جمله شاخص‌هایی است که می‌تواند میزان اثربخشی این رویداد را در بلندمدت مشخص کند.

پرواضح است که المپیک فناوری ۲۰۲۶ اکنون با مشارکت گسترده داخلی و بین‌المللی، فرصتی برای نمایش ظرفیت نیروی انسانی متخصص و توسعه تعامل میان بازیگران زیست‌بوم فناوری مهیا کرده است، فرصتی که ارزش واقعی آن نه صرفا در تعداد شرکت‌کنندگان و مدال‌آوران، بلکه در توانایی تبدیل استعداد به فناوری، فناوری به محصول و نوآوری به ارزش اقتصادی سنجیده می‌شود.

خبر

دادستان تهران اعلام کرد

صدور ۲۳۴ کیفرخواست در پرونده‌های جنگی

دادستان عمومی و انقلاب تهران از صدور ۲۳۴ فقره کیفرخواست در پرونده‌های کیفری حوزه جنگ و ارسال آنها به دادگاه خبر داد و تأکید کرد که رسیدگی به پرونده‌های جنگ‌های اخیر، از جمله جنگ ۱۲ روزه و جنگ ۴۰ روزه، با قاطعیت، سرعت، دقت و در چارچوب قوانین در دستور کار دادسرای تهران قرار دارد.

علی صالحی با اشاره به فرمایش رهبر شهید انقلاب اسلامی در دیدار با مسئولان عالی قوه قضاییه مبنی بر اینکه یقه این جنایتکاران را بگیرید حتی اگر ۲۰ سال طول بکشد، اظهار کرد: در اجرای منویات امام و قائد عظیم‌الشأن شهیدمان و دستور اکید ریاست قوه قضائیه، دادسرای تهران مأمور رسیدگی به پرونده‌های کیفری در حوزه جنگ در سراسر کشور شد. وی افزود: در این راستا جلسات متعددی برگزار شد، مقدمات لازم فراهم و هماهنگی‌های لازم با دستگاه‌هایی که در این حوزه فعالیت داشتند و همچنین با ضابطان قضایی انجام گرفت. این پرونده‌ها به صورت جدی در دادسرای ویژه مورد رسیدگی قرار گرفت و اکنون بالغ بر ۲۳۴ فقره کیفرخواست صادر و جهت رسیدگی به دادگاه ارسال شده است.

■ صدور کیفرخواست پرونده حمله به تأسیسات هسته‌ای نطنز و فوردو

دادستان تهران در تشریح مهم‌ترین پرونده‌های رسیدگی‌شده، گفت: با توجه به اینکه تأسیسات هسته‌ای کشور در نطنز و فوردو در خردادماه و اسفندماه ۱۴۰۴ مورد اصابت قرار گرفت، این پرونده به صورت ویژه رسیدگی شد و برای عوامل و کسانی که در این رابطه نقش داشتند، کیفرخواست صادر و پرونده به دادگاه ارسال شد.

وی ادامه داد: در رابطه با پرونده پل B1 کرج نیز علیه سران رژیم صهیونیستی و امریکای جنایتکار با صدور کیفرخواست به دادگاه ارسال شد. پرونده ورزشگاه شهر لامرد نیز که مورد مطالبه مردم متدین و انقلابی بود، منتهی به صدور قرار جلب به دادرسی و کیفرخواست شد. صالحی افزود: پرونده مربوط به شهادت فرماندهان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، پرونده مربوط به اماکن، تجهیزات و امکانات فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، و پرونده مربوط به زندان اوین نیز با صدور کیفرخواست به دادگاه ارسال شده است. دادستان تهران با اشاره به پرونده شهادت شهید لاریجانی و همراهانش تصریح کرد: در این پرونده قرار جلب به دادرسی صادر شده و کیفرخواست آن طی یکی دو روز آینده صادر خواهد شد. صالحی یادآور شد: پرونده مربوط به شهدای شورای عالی دفاع و ناو دنا نیز با صدور کیفرخواست به دادگاه ارسال شد. وی از صدور کیفرخواست و ارسال پرونده مربوط به شکایت ارتش جمهوری اسلامی در خصوص اماکن مورد اصابت قرار گرفته و شهدای گران‌قدر ارتش به دادگاه خبر داد.

■ رسیدگی به پرونده‌های جنگ ۱۲ روزه و ۴۰ روزه

دادستان تهران در پاسخ به پرسشی درباره دامنه پرونده‌ها گفت: رسیدگی صرفاً متمرکز بر جنگ ۴۰ روزه نیست و پرونده‌های مرتبط با جنگ ۱۲ روزه نیز در دستور کار ما قرار دارد. با قاطعیت، سرعت و دقت و در چارچوب قوانین، پرونده‌ها را رسیدگی کرده و به دادگاه ارسال کرده‌ایم و رسیدگی به پرونده‌های سراسری کشور در این حوزه ادامه دارد.

سخنگوی سازمان مدیریت بحران خبر داد

وقوع حتمی سیل در کانون‌های بارشی

سخنگوی سازمان مدیریت بحران کشور از وقوع قطعی سیلاب در کانون‌های اصلی بارش و احتمال طغیان رودخانه‌ها در سایر استان‌های متأثر خبر داد و از مردم خواست از نزدیک شدن به مسیر رودها خودداری کنند.

امید محترمی در آستانه بارش‌های سنگین در روزهای آینده از آماده‌باش کامل ستادهای مدیریت بحران در پی ورود سامانه بارشی قدرتمند به کشور خبر داد. وی گفت: پیرو هشدارهای صادره از سوی سازمان هواشناسی، سامانه بارشی فراگیر از امروز پنج‌شنبه ۱۴ آبان از مناطق غربی وارد کشور خواهد شد و فعالیت آن تا روز دوشنبه ۱۸ آبان در استان‌های مختلف ادامه می‌یابد. سخنگوی سازمان مدیریت بحران کشور ادامه داد: با توجه به پیش‌بینی بارش‌های سنگین و احتمال صدور هشدارهای سطح نارنجی و قرمز، تدابیر پیشگیرانه و مقابله‌ای در بالاترین سطح اتخاذ شده است. محترمی با اشاره به آماده‌باش کامل ستادهای مدیریت بحران در سطح استان‌ها و شهرستان‌ها با دستور استانداران و فرمانداران، اظهار کرد: ۱۱ هزار و ۵۰۰ تیم عملیاتی، امدادی و انتظامی در استان‌های تحت تأثیر مخاطره حضور میدانی خواهند داشت. وی از استقرار و به‌کارگیری ۲۴ هزار دستگاه تجهیزات و ماشین‌آلات تخصصی حوزه مدیریت بحران و اجرای لایروبی‌های اضطراری در مقاطع و گلوگاه‌های حساس آبی خبر داد. سخنگوی سازمان مدیریت بحران درباره کانون‌های پرخطر و هشدار وقوع سیلاب گفت: بارش‌های بسیار گسترده در نیمه شمالی خوزستان، جنوب لرستان، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، غرب اصفهان و مناطقی از استان‌های تهران، البرز و قزوین به وقوع خواهد پیوست. محترمی خاطرنشان کرد: احتمال ثبت بارش تا مرز ۴۰۰ میلی‌متر در برخی نقاط مرتفع و کوهستانی وجود دارد و وقوع قطعی سیلاب در کانون‌های اصلی بارش و احتمال طغیان رودخانه‌ها در سایر استان‌های متأثر وجود خواهد داشت. وی در توصیه‌های ایمنی به هموطنان گفت: اجتناب جدی از تردد، توقف و اتراق در حاشیه رودخانه‌ها، مسیل‌ها و بستر آبراه‌ها و نیز توجه دقیق به دستورالعمل‌ها و هشدارهای ابلاغی از سوی ستادهای مدیریت بحران استانی مورد تأکید است.

افزایش ۷۵ درصدی مسافران خطوط تندروی تهران پس از رایگان‌سازی

مدیرعامل شرکت واحد تهران از رشد ۷۵ درصدی مسافران BRT پس از رایگان‌سازی خبر داد.

مهدی علیزاده، مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با بیان اینکه افزایش سهم حمل‌ونقل عمومی در سفرهای شهری از اولویت‌های مدیریت شهری است، اظهار کرد: رایگان‌سازی خدمات اتوبوسرانی، گامی مهم در تسهیل دسترسی شهروندان به حمل‌ونقل عمومی و کاهش هزینه‌های سفر بود. بررسی‌های انجام‌شده در ۹ خط تندرو نشان می‌دهد تعداد مسافران جابه‌جاشده در مقایسه با دوره پیش از اجرای این طرح، بیش از ۷۵ درصد افزایش یافته است.

وی افزود: این میزان استقبال، مسئولیت شرکت واحد را در تأمین ظرفیت متناسب با تقاضای جدید افزایش می‌دهد. از این رو، شناسایی خطوط و ایستگاه‌های پرتردد، مدیریت ساعات اوج سفر و تنظیم فواصل حرکت اتوبوس‌ها با هدف کاهش زمان انتظار و توزیع مناسب ناوگان در دستور توجه قرار دارد. مدیرعامل شرکت واحد با تأکید بر ضرورت ارتقای هم‌زمان کمیت و کیفیت خدمات تصریح کرد: افزایش ظرفیت جابه‌جایی با بهره‌گیری از اتوبوس‌های دوکابین، بهسازی و نوسازی ناوگان و ارتقای نظم سرویس‌دهی از جمله محورهای مهم برنامه‌ریزی برای پاسخ‌گویی به تقاضای فزاینده شهروندان است.

علیزاده خاطرنشان کرد: رویکرد شرکت واحد، صرفا افزایش تعداد اتوبوس‌ها نیست بلکه تلاش می‌کنیم با شناخت دقیق نیاز مسافران و مدیریت بهینه ظرفیت موجود، خدماتی منظم‌تر، در دسترس‌تر و متناسب با حجم تقاضای سفر در اختیار شهروندان قرار دهیم.